

M-am întors de unde-am plecat

POEZII ✕

Ionuț Caragea

📅 4 luni în urmă

Followed by: 0 authors

m-am întors de unde-am plecat

mai bătrân cu o călătorie

prin marele labirint al iluziei

mai bătrân cu un ritual

al morții și al renașterii

mai aproape de fericire cu un vis

și totuși mai departe de fericire

cu o durere, cu o absență, cu o spaimă

am mers ca un tren personal

pe linia vieții

am oprit în gara cutare, în gara cutare

ba o inimă, ba o palmă

ba o privire fugară

am trecut prin tuneluri

care semănau cu iubirea

dar întunericul lor

era doar un cer fără stele

am mers ca o corabie

pe ape fără glas

sau prin vârtejuri de lacrimi

în căutarea unui adevăr

ce duhnea a tutun

și a pălincă de prune

de foame, am înghițit și umbre

și gălbenușuri crude de soare

și paradisuri crepusculare

și bucăți mari de promisiuni nemestecate

Acest text îți aparține

Current Status: Private

EDITEAZĂ TEXTUL

UNHIDE

254 vizualizări | 3 opinii

INTERACȚIONEAZĂ

▼ -0 | +0 ▲

FII LA CURENT

Notify me on each new comment

OFF

REPLIES AND TRANSLATIONS

Suggest a translation

Send a reply

Suntem sociali

Like

284 people like this. Sign Up to see what your friends like.

Avem newsletter

Adresa email. Nu trimitem

MĂ ABONEZ

Newsletter-ele de la noi sunt rare, iar atunci când trimitem un email, el vine cu informații noi și interesante despre site, despre noi facilități și evenimente legate de lucrurile care se întâmplă pe aici.

nu-i bai, am tușit o mie și una de nopti
și am zburat pe covorul de sânge
până la împăratul din creier

m-am îmbrăcat cu straietele sărăcicioase
ale cuvântului
și am cerșit mângâiere

sub acoperișul albastru
ploaia mi-a fost
cea mai ieftină consolare

m-am întors de unde-am plecat
reconstruindu-mi cuibul dărâmat
reconstruindu-mi cetatea
din ruinele amintirilor mele

acum, muzica universului
îmi umple paharul melancoliei
păsările mă privesc
ca pe un frate de-al lor
mai mare, dar fără aripi
și cu ciocul încovoiat
spre propria inimă

ceva mă apasă pe umeri
oare arhitectul destinelor
îmi verifică rezistența
și stabilitatea construcției?
sau poate că pământul
nu mai poate de dorul
pământului ce plânge în mine?

dar respirația asta, ce e?
tot intră și iese cu buzunarele
pline de suflet
tu, cui mă vinzi, necurato?

m-am întors de unde-am plecat
în fața paginii albe

și-mi povestesc rătăcirea

OPINII

SHOW/HIDE OFFTOPIC

Dacă ne gândim la înțelesul versurilor

Papadopol Elena - 4 luni în urmă

m-am întors de unde-am plecat/ mai bătrân cu o călătorie/ prin marele labirint al iluziei/ mai bătrân cu un ritual/ al morții și renașterii mele/ mai aproape de fericire cu un vis/ și totuși mai departe de fericire/ cu o durere, cu o absență, cu o spaimă

Ascult versurile și, tot repetându-le în minte, în suflet, încerc să le descopăr sensul: m-am întors de unde-am plecat/ mai bătrân cu o călătorie/ prin marele labirint al iluziei. Urmărind această imagine a labirintului iluziei, simbolistica ei mă trimite la un posibil paralelism cu sintagma: labirintul vieții, în care fiecare dintre noi caută pe cineva sau ceva, ce ne așteaptă acolo..., trăind, acumulând durere, absență, spaimă. Dar e clar că tocmai acest cuvânt iluzie stabilește, dintre aceste două variante, pe aceea capabilă de regenerare / renaștere a vieții însăși. Pe de o parte, discursul liric descrie statutul identitar al poetului. Pe de altă parte, aceste trăiri ale eului propriu, primind forma unui alter ego sensibil, care continuă să iubească, poate fi considerat un nou început în evoluția eului interior. Din cauza aceasta, poetul înscrie în registrul tematic al poemului și acest motiv al renașterii. Versurile, ce construiesc universul exterior, ca formă de evocare a tot ceea ce nu se poate uita, pentru că au adus agonie, durere, acum, când arhitectul destinelor (am citat) a adus muzica universului și iubirea din cuvântul său, sunt prefăcute în înțeles și transmit, printr-o tonalitate gravă, o fermecătoare inteligență și sentimente aparte, că poezia înseamnă iubire, înseamnă cuvinte și cineva, văzut ca un creator, să le dea respirația, să le dea sens, destin. Așa cum norul se preface în ploaie, iar apa în nor, așa cum pământul se întoarce în pământ, așa cum poetul se întoarce mereu în fața paginii albe și își povestește rătăcirea, prin această simplitate dezarmantă a imaginilor, dar pline de belșugul și romantismul vocii lirice, poezia, parte din același curent de regenerare/renaștere la scara universului, nu are nimic de pierdut dacă îl vinde pe poet, fără vină, ca principiu ce nu denaturează, nu falsifică adevărul.

Profund poem și cum să mai spun că toate aceste imagini create m-au întors de multe ori și le-am reluat, pentru că m-au surprins, m-au copleșit cu farmecul lor, cu structura lor, ce nu țin doar de cuvânt.

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲

frumoasă

Stanica Ilie Viorel - 4 luni în urmă

confesiune

o fi fost o rătăcire?

zic că nu

un drum al iluziilor?

zic că nu

eu observ că a fost un drum ales (dacă luăm în considerare și metafora trenului și a gărilor, este clar un drum cu destinație)

ce era în fiecare gară?

nu se știa când s-a pornit la drum

gustul călătoriei se oferă ca fiind deloc dulce

apoi, asumat, călătorul s-a oprit și a zis: gata!

doar că a plătit, cel puțin biletele de tren

își reconstruiește cuibul, acest cuib fiind chiar sinele

și în timp ce se vindecă rănilor, liniștit, revine la pasiunea care

i-a fost fidel tovarăș de călătorie

este o filă de jurnal care ne propune să facem cunoștință cu o parte din ceea ce

a trăit autorul prin labirintul vieții, labirint prin care nu a rătăcit deloc, doar s-a

aventurat așa cum o face omul îndrăzneț

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲

observ aici

Ionuț Caragea - 4 luni în urmă

două tipuri de comentarii, fiecare având frumusețea lui cu totul și cu totul specială. Doamna Elena, spirit analitic, profesoral, nu renunță la caapcitatea sa empatică pentru a pătrunde mai adânc în poem. Ilie, pe de altă parte, se conectează poetic și vampiric la poemul meu, comentariul lui fiind pură poezie în oglindă. Nu pot decât să mă bucur de prezența voastră!

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

Showing 1-3 of 3 items.

ADAUGĂ OPINIA TA!

Title

Body

SEND

Despre Agonia Network

Vizitezi versiunea Alpha, care este o versiune încă în lucru!

Varianta stabilă, cu mai puține funcționalități, este poezie.ro.

Pe această versiune poți întâlni într-adevăr diverse probleme de funcționare, dar multe din problemele întâlnite pe vechiul site sunt rezolvate. În plus există multe facilități noi și super interesante!

Îți mulțumim pentru înțelegere!

Agonia Internațional

[Agonia English](#)

[Agonia Francais](#)

[Agonia Espanol](#)

[Agonia Deutsch](#)

Links

[Spell Checker Română](#)

[Dicționar de rime](#)

[Proza Romaneasca](#)

Sub-site-uri Agonia

[Agonia Image Bank](#)

[Agonia Links](#)

[Agonia Top](#)

[Agonia](#)